

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 205. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613305040/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

advarede dig om, at jeg var hjemme?» spurgte Starosten. — »Ingen, som jeg nævner her,« svarede Casimir. — »Før ham over i den gamle Borg!« sagde igjen Starosten, »thi Slægtskabsforhold bør ikke være noget Skiold, hvorunder en lovstridig Adfærd kan skjule sig.«

Nu nærmede Alexandra sig og greb Starostens Haand. »Vær mild imod os, elskede Fader!« sagde hun, »De kiender jo Casimirs Letsindighed, han havde ingen Tanke om at fornærme Dem, og kan i Sandhed heller ikke beskyldes for oprørske Planer.« — »Nei, thi han har slet ingen Planer,« svarede Starosten, »men han maa lære, at Livet er mere, end en Børneleeg, hvis ikke, vil han legende styrte baade sig og Andre i Afgrunden.« — »Tilgiv ham blot denne Gang!« bad Alexandra. — »Nu vel! for Deres Skyld er han i Morgen fri,« svarede Starosten. — »Saa deler jeg hans Fængsel i Nat,« sagde Alexandra, »det er en trofast Hustrus Pligt.« — »Gjør dig ingen Uleilighed,« udbrød Casimir, i det han vendte hende Ryggen og gik.

ANDET CAPITEL.

Tvivel og Mistanke.

Tidlig næste Morgen besøgte Adalbert sin Broder i hans Fængsel. Han fandt ham i et forfaldent Kammer, hvori man dog mærkede, at en qvindelig Haand havde syslet, thi Alt var saa smukt ordnet, som det efter Omstændighederne kunde være. Casimir selv sad i en Lænestol, hvori han rimeligviis havde tilbragt Natten; ved hans Fødder saae Adalbert til sin Forundring Alexandra, der hvilede Hovedet mod Ca-